

[Christmas Møller.]

Der skal være Orden, System, Ligelighed og Retfærdighed i det danske Samfund, og alt vort Arbejde og den Styrke, vi maa faa hos Vælgerne, vil blive brugt til at fortsætte den demokratiske, den sociale Linie, vi har medvirket til i den Tid, der er gaaet.

Aksel Larsen: De sidste Dages Begivenheder her i Huset er typiske for den Usikkerhed, vi har i Landets politiske Styre. Et usagligt radikalt Agitationsnummer, som kun var beregnet paa at tilsøre, at de Radikale med begge Hænder havde stemt for Afsendelsen af 4 000 danske Soldater til Tyskland paa Vilkaar, som sprængte alle de Forudsætninger, under hvilke Aftalen i sin Tid blev truffet med England, skabte en politisk Krise, som var nær ved at bringe Regeringen til Fald, men desværre ikke gjorde det. De Radikale blev nemlig bange for deres egen Skygge, eller rettere Slagskyggen af et Folketingsvalg, som baade Regeringen og dens hidtil to mest sikre og mest surmulende Støttepartier er saa bange for, at de, jeg ved ikke for hvilken Gang, indgik paa et Kompromis, om hvilket man kan sige, at Ansigtet reddede de ikke, men ganske vist Regeringen. Vi er efterhaanden under denne Regering blevet vænnet til saadanne Kriser; de gentages hyppigere og hyppigere, men hver Gang har man hidtil kunnet hjælpe sig ved at enes med 3 eller 4 Partier om ubestemte Formuleringer, om hvis Fortolkning man bagefter skændtes i det uendelige, ligesom man hver Gang kunde forudse, at en ny Krise vilde følge.

Rent bortset fra, at Respekten for Statsstyret risikerer at gaa fløjten, og at man i Udlandet efterhaanden med mild Forundring maa iagttage de sælsomme politiske Tilstande og Begivenheder i Danmark, turde det være klart, at under saadanne Forhold, med en saadan Usikkerhed, er det vanskeligt eller umuligt at faa de store Opgaver løst, der skal løses, hvis Danmark skal genrejses efter Krig og Besættelse, med en Mindretalsregering, hvis Valgprogram er kørt paa Forbrændingsanstalten, hvis Principper er reaktionære, hvis politiske Kurs er et evigt Zigzag, og som ikke har Vilje til og ikke er i Stand til ved reelle Forhandlinger at sikre sig Rigsdagens eller i det mindste det store Rigsdagsflertals Medvirken til fælles Arbejde for Folkets Vel og Landets Gavn. Saa skal det gaa galt.

Det ærede Medlem Hr. Sønderup, som er Ordfører for Regeringspartiet, siger nok bittert beklagende, at man kan sagtens give sig til at stille Krav til Regeringen og

forlange, at den skal ordne det hele. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Sønderup, hvad han mener, vi har en Regering til. Det er den, der har Magten, og den, der forsøger at indkassere Gevinsten og Æren, hvis den gør noget, den synes er godt; men gør den noget, Folket er utilfreds med, maa den minsandten ogsaa finde sig i Kritik.

Lad mig ganske kort og sagligt gøre Regeringens Regnebræt op. Paa Udenrigs-handelens og Produktionens Omraade lod man de privatkapitalistiske Spekulanter boltre sig, dyre Varer, Luksusvarer, kom til Landet, medens Regeringen sælger vore værdifulde Landbrugsprodukter fortrinsvis til England til en Underpris, der er en af Aarsagerne til Valutapuklen, og som Følge af hvilken man herhjemme opkræver store indirekte Skatter for at kunne give Landbruget Statstilskud. Til Gengæld savner Industrien Raavarer og Landbruget Foderstoffer og Befolkningen Bolig og Brændsel, Arbejdstøj, Cykeldæk og andet nødvendigt. Nu er man oven i Købet gaaet saa vidt, at man ved Suppleringen af Englandsaftalen giver England Ret til at diktere den danske Rigsdag, hvilke Love den skal vedtage.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft beskæftigede sig ogsaa med dette Problem og følte sig foranlediget til med særlig Adresse til mig at gøre opmærksom paa, at Handelsaftalen med Sovjetunionen heller ikke syntes at være saa gunstig. Hverken det ærede Medlem eller jeg har af Regeringen faaet nogenlunde fyldig Besked om Detailerne vedrørende Handelsforbindelsen med Sovjetunionen, saa jeg foreslaar, at vi venter med at diskutere dette Spørgsmaal, til vi i Udvalget om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger har faaet nærmere Oplysninger. Paa den anden Side finder jeg hans Bebrejdelse mod Kommunistpressen for, at den ikke har omtalt Handelsforbindelsen med Sovjetunionen, urimelig. Hvis det ærede Medlem virkelig havde læst „Land og Folk“ omhyggeligt — det har han aabenbart ikke —, vilde han dør have fundet en saglig og udførlig Redegørelse for Handelsforholdet mellem Danmark og Sovjetunionen, for saa vidt disse Forhold overhovedet er Folk uden for Regeringskredse bekendt.

Det ærede Medlem kom, jeg ved ikke hvorfor, med en usaglig og urigtig Oplysning. Ja, han kom med flere, men der var kun en enkelt, jeg med det samme kunde kontrollere. Jeg siger det ikke, fordi det er noget, der behøver at beskæftige Tinget saa længe, men naar man kommer med urigtige Oplysninger fra denne Talerstol om vort Forhold til Udlandet, maa vi korrigere dem. Det